RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.572 van 12 december 2002
in de zaak A. 122.953/VII-27.073.

In zake : het CENTRUM VOOR ONDERZOEK IN DIERGENEESKUNDE EN AGROCHEMIE (CODA),
dat woonplaats kiest bij
advocaat M. HENQUIN,
kantoor houdende te STABROEK-HOEVENEN,
Kerkstraat 39 B

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten J. BOUCKAERT en J. GORIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het CENTRUM VOOR ONDERZOEK IN DIERGENEESKUNDE EN AGROCHEMIE (CODA) op 25 juni 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het Besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dd. 25 april 2002 betreffende het beroep ingeleid tegen de beslissing nr. EXT-01474 dd. 28 augustus 2001 van het Brussels Instituut van Milieubeheer houdende wijziging van de uitbatingsvoorwaarden van de milieuvergunningen in het bezit van CODA voor de uitbating van drie tanken met vloeibare stikstof te 1180 Brussel, Groeselenberg 99";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HENQUIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij werd opgericht door een koninklijk besluit van 20 juni 1997 houdende oprichting van het Centrum voor onderzoek in diergeneeskunde en agrochemie, als wetenschappelijke inrichting van de Staat (hierna CODA genoemd).

Een koninklijk besluit van 12 november 1997 stelde de werkings-modaliteiten van de rechtspersoonlijkheid voor het CODA vast.

De verzoekende partij nam de opdrachten over van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek en het Instituut voor Scheikundig Onderzoek, die beiden door het hoger vermelde koninklijk besluit van 20 juni 1997 werden afgeschaft.

Bij de onderzoeken die het CODA verricht wordt gebruik gemaakt van vloeibare stikstof.

Voorliggend geschil handelt in essentie over de plaats van inplanting van één van de stikstoftanks, met name de tank die bij het gebouw D ligt.

1.2. Op 28 september 1995 werd aan het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek een milieuvergunning verleend voor onder meer de opslag van vloeibaar stikstof.

Die vergunning werd op 10 mei 2000 gewijzigd en uitgebreid.

1.3. Op 28 augustus 2001 wordt de basisvergunning nogmaals gewijzigd door het Brussels Instituut voor Milieubeheer, met het oog op een wijziging van de exploitatievoorwaarden betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar stikstof.

1.4. Tegen het besluit van 28 augustus 2001 stellen een aantal buurtbewoners beroep in bij het milieucollege.

Zij klagen vooral over geluidshinder door ontsnappend gas, en visuele hinder.

1.5. Met een besluit van 10 december 2001 verklaart het milieucollege het beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

1.6. Tegen het voornoemd besluit wordt bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een beroep ingesteld, o.m. door buurtbewoners.

1.7. Op 25 april 2002 wordt de thans bestreden beslissing genomen waardoor het administratief beroep gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

2. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt uiteenzet in haar verzoekschrift :

> "Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering dd. 25 april 2002 een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Het nadeel dient zich derhalve niet effectief voor te doen, zodat het risico op dergelijk nadeel reeds volstaat.
> Cfr. A. MAST en J. DUJARDIN, o.c. 754.
> Zoals hierboven aangetoond, betekent de opgelegde verplaatsing een groter gevaar voor de veiligheid. De huidige inplanting van de bestaande tanken is niet zomaar ingegeven door verzoeker, maar heeft plaatsgehad in samenspraak met een onafhankelijk controle-orgaan dat bovendien heeft vastgesteld dat de bestaande stikstoftanken voldoen aan de veiligheidsvoorschriften, wat tevens wordt opgemerkt door de Regering in het bestreden besluit. De thans opgelegde verplaatsing heeft daarmee totaal geen rekening gehouden, en biedt dus geen garantie meer voor de veiligheid, wat aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen indien er zich daadwerkelijk één of ander probleem zou voordoen na de verplaatsing van de tank ingeplant aan gebouw D";

dat diezelfde partij hoger in haar verzoekschrift, in de uiteenzetting van haar belang, i.v.m. dit veiligheidsprobleem had doen gelden :

> "Bovendien levert dit meer gevaar op voor de veiligheid, vermits de opgelegde inplanting verder afgelegen is van het labo van verzoeker, waardoor deze verplicht wordt langere leidingen aan te leggen, wat best vermeden wordt, gelet op de eigenschappen van vloeibare stikstof. Verzoeker dient zich immers te houden aan de veiligheidsvoorschriften, zoals meegedeeld door AIR LIQUIDE";

3.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij dienaangaande in haar nota voornamelijk betoogt :

> "101. Zoals de verwerende partij reeds eerder stelde, zijn de veiligheidsrisico's bij vloeibaar stikstof niet van die aard dat zij een verplaatsing naar de andere kant van gebouw D zouden beletten (zie randnrs. 52 e.v.). Niets belet daarenboven dat ook bij de verplaatsing van de tank samengewerkt wordt met een onafhankelijk controle-orgaan dat zoekt naar de veiligste oplossingen, nagaat of de tank voldoet aan de veiligheidsvoorschriften en desgevallend bijkomende maatregelen neemt. Op deze manier kunnen ook na de verplaatsing garanties geboden worden voor de veiligheid. Het door de verzoekende partij aange-

voerde nadeel is dan ook niet ernstig en kan niet beschouwd worden als een MTHEN.
102. De bestreden beslissing legt o.a. de verplaatsing op van de tank nabij gebouw D. Het nadeel dat de verzoekende partij inroept, vloeit evenwel niet rechtstreeks voort uit de verplaatsing, doch zou -indien het zich ooit voordoet- wel te wijten zijn aan andere factoren. De verzoekende partij verwijst immers vaag naar 'één of ander probleem' dat zich na de verplaatsing van de tank zou kunnen voordoen en ertoe zou kunnen leiden dat zij een MTHEN zou ondervinden. Hieruit dient afgeleid te worden dat er geen causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het beweerde MTHEN. Dit laatste zou immers niet voortvloeien uit de verplaatsing zelf, maar wel uit 'één of ander probleem' zoals een gebrek in de tank, een tekort aan veiligheidsmaatregelen, onachtzaamheid e.d. Deze omstandigheden kunnen eenvoudig vermeden worden door de tank te laten controleren en na te gaan of aan alle veiligheidsvoorschriften werd voldaan.
103. Bovendien staat niet eens vast dat dergelijke problemen zich zullen voordoen. De verzoekende partij voert geen enkele concreet gegeven aan dat aannemelijk zou kunnen maken dat het onzeker nadeel zich zal voordoen. Het beweerde nadeel is dan ook zuiver hypothetisch en kan niet beschouwd worden als een MTHEN";

3.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij er door het bestreden besluit toe verplicht wordt de stikstoftank die is ingeplant aan de ene kant van gebouw D, te verplaatsen naar de andere kant van dat gebouw; dat die partij in essentie aanvoert dat die verplaatsing "een groter gevaar voor de veiligheid" teweegbrengt, doordat de opgelegde inplanting verder afgelegen is van haar labo, met langere leidingen voor de vloeibare stikstof;

Overwegende dat met de verwerende partij moet worden aangenomen dat indien de geldende veiligheidsvoorschriften worden nageleefd, gebeurlijke incidenten niet aan de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch aan andere oorzaken dienen te worden toegeschreven; dat de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt dat langere leidingen ipso facto een veiligheidsgevaar veroorzaken, indien de installatie vakkundig gebeurt; dat aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december tweeduizend en twee, door :

de HH.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **R. STEVENS.**